

[Ivar Nørgaard.]

når regeringen ikke har bedt om at få disse svar ind, før efter at man forudsætter, at lovforslaget er vedtaget? Det siges udtrykkelig i det cirkulære, der er udsendt, at besvarelsen forudsætter, at denne lov træder i kraft, og man venter ikke at få svarene sendt ind før efter den 1. juli, hvilket jo skulle være datoen for lovgivningens ikrafttræden. Men når denne lov træder i kraft, så har man klassificeret alle stillinger, og så har man indplaceret folk i disse stillinger. Så har man oven i købet også besluttet sig til, hvilke generelle tillæg folk skal have, ja, endog hvilke særlige tillæg de skal have.

Jeg kommer om et øjeblik tilbage til dette spørgsmål om løndifferentiering, men vil gerne her i forbindelse med omtalen af de såkaldte „ben“ sige, at ved at vælge den fremgangsmåde, at man allerede ved selve indplaceringen fastlægger, hvilke særlige tillæg de enkelte tjenestemænd skal have, har man jo dermed unddraget sig selv den mulighed at kunne bruge disse særlige tillæg som erstatning for honorarer og sportler. Det betyder, at hvis man så skal give yderligere erstatning, må det blive noget, man giver oveni, og derfor er jeg meget betænkelig ved den fremgangsmåde, regeringen har valgt. Jeg synes, den er i strid med både ånd og bogstav i tjenestemandskommissionens betænkningens 1. del.

Der er almindelig enighed om, at det er overordentlig væsentligt, at man som led i en reform af tjenestemandsløvgivningen gennemfører en mere vidtgående differentiering både af lønningsklasserne og af den aflønning, der hører til de enkelte lønklasser eller lønrammer. Den socialdemokratiske regering indhentede allerede i 1966 oplysninger fra de enkelte styrelser, bad dem om at sende forslag ind om mulige nye opsplittingsmuligheder og bad dem om at forsøge at beskrive de forskellige stillingers funktioner. Det har man også taget et vist hensyn til ved klassificeringen og ved indplaceringen, men kun et vist hensyn, og det er bemærkelsesværdigt, at man overhovedet ikke har forsøgt at lave nogen splitning af stillingerne eller differentiering af stillingerne eller lønningerne i forhold til det eksisterende system for de højest lønnede tjenestemænd i centraladministrationen.

Regeringen har her helt opgivet at følge

de henstillinger, som kommissionen ellers var enig om at give regeringen: at man i videst muligt omfang skulle basere klassificeringen på stillingsvurdering, og at man skulle differentiere klassificeringen og placeringen i højere grad, end det nu er tilfældet. Det har man ikke gjort for de højest lønnede tjenestemænd fra kontorchefniveauet og opefter; for kontorchefer, afdelingschefer, departementschefer har man bare foretaget en mekanisk overflytning af folk fra de nuværende lønningsklasser til kommende lønrammer.

Ministeren siger i sin fremsættelsestale, at han er skam fuldstændig enig i, at vi bør have mere differentiering, og vi bør have gennemført i højere grad en vurdering af funktionerne, men det er ikke noget, man sådan uden videre kan gå til, det vil tage nogen tid, og nu vil man nedsætte et permanent udvalg, der skal beskæftige sig med disse stillingsvurderinger. Det er jo også godt. Det er et rigtigt skridt. Men det er farligt, når man så for de højest lønnede grupper vedkommende slet ikke i forvejen har skabt fleksibilitet eller smidighed i systemet. Det bevirker jo, at man, hvis man skal differentiere yderligere, kun kan gøre det ved at lægge noget oven på det, man nu vedtager. Den smidighed, man har i systemet for de højest lønnede tjenestemandsvedkommende, er at ligne med den smidighed, man har i albueldet: man kan kun bøje den ene vej, man kan kun bøje opad. Man kan kun lave tillæg, og det vil sige, at hvis man skal have mere differentiering fra kontorchefniveauet og opefter, kan det kun ske ved, at man giver yderligere lønforhøjelse.

Jeg spørger: hvad er egentlig begrundelsen for at have disse særlige tillæg, når man på forhånd afstår fra at differentiere dem efter en stillingsvurdering nu? Man afstår fra at differentiere dem i forhold til honorarer og sportler, som jeg var inde på før, men man afstår altså også fra at differentiere dem efter en vurdering, fordi den endnu ikke er foretaget.

Jeg skal så vende mig til et andet spørgsmål, der optager ikke blot medlemmer her i salen, men i høj grad tjenestemændene landet over, og som også har sat gemytterne i kog visse steder. Det er stedtillægsordningen. Vi har i socialdemokratiet accepteret, at der må gennemføres en vis geografisk differen-